

Ales cinc de la tarda em vaig allargar a Can Manel a comprar una safata d'embotit. Havíem de portar algun plat per compartir i no havia tingut temps de preparar res a casa. Però ja teníem tot l'espai a punt per rebre els convidats i era el moment d'escapar-me un moment a comprar.

Som molt de celebracions i a final de curs toca congregar-nos tants com puguem i compartir converses i, si n'hi ha l'ocasió, apuntalar coneixences personals. Aquest juny hem fet una festassa a la renovada Casa de la Vila de Ribes. L'Ajuntament ens ha cedit la sala polivalent i el pati que queda amagat de la vista dels passavolants. Ens hi hem sentit molt ben acollits.

A les sis en punt ja van començar a arribar els primers alumnes dels cursos de català dels municipis del Garraf i de l'Alt Penedès que han assistit a les nostres classes durant els mesos anteriors. També hi estaven convidats els que han participat en el Voluntariat per la llengua. Entre tots, se'ns havien inscrit a la festa una norantena de persones i de mica en mica s'hi van anar presentant. De Ribes i de Les Roquetes, en van venir una pila; de Sitges, també; de Vilanova i la Geltrú, un bon grapat més; alguns havien sortit de Cubelles i, fins i tot, hi havia algú de Calafell; de Vilafranca, també n'eren uns quants; potser d'algun altre lloc més i tot. A part d'altres companys, en l'organització de l'efemèride, hi participàvem quatre professors ribetanes. És a dir, de quilòmetre zero.

Havíem preparat activitats diverses per entretenir-nos durant quatre o cinc hores junts: una versió curta de la Ruta dels indians; un taller de Scrabble; un concurs sobre la vida de Pompeu Fabra; una votació popular per veure quina de les deu paraules més boniques del català era la favorita de la nostra parròquia, aprofitant la tria que es va fer a

SECRETS DE RIBES

TERESA TORT VIDELLET

Les ales de les papallones

Alumnes dels cursos de català conversant al pati de Casa de la Vila.

(CNL)

les xarxes socials en motiu de l'Any Fabra a fi i efecte de ser exposades al Jardí de les Llengües, situat a Ljouwert (Països Baixos), Capital Europea de la Cultura 2018. Per si teniu curiositat, us diré que de la llista seleccionada (xiuxiejar, aixopluc, caliu, tendresa, llibertat, moixaina, amanyagar, enraonar, ginesta i atzavara) la més votada durant la festa va ser la llibertat. Probablement, per raons extralingüístiques.

De totes maneres, el que sempre té més èxit en aquesta mena de trobades són les converses

espontànies en petit grup. Vam parlar molt i vam parlar sobretot en català; amb les paraules fluides i ràpides dels catalanoparlants experimentats o bé amb els mots senzills i costosos dels que tot just s'estan atrevint a usar aquesta llengua en públic. Per això, el brindis final va ser a favor del que hem començat a construir entre tots: un espai plural amb veus que ressonen amb accents diferents i en què la llengua del territori hi té un paper protagonista.

Així doncs, divendres 8 de juny Ribes va ser el punt de tro-

bada d'una part dels simpatitzants del Consorci per a la Normalització Lingüística del nostre contorn. I aquests seguidors entusiastes van venir amb els ulls oberts i les orelles destapades a conèixer el poble i a trobar-hi un ambient afable. En realitat, la cordialitat i la col·laboració dels membres de la comunitat pesen molt en el procés d'aprenentatge d'una llengua. Potser pesen tant com la necessitat. N'hauríem de ser som molt conscients, d'això. De fet, qualsevol fet positiu té un impacte favorable en la motivació per continuar aprenent català. Per tant, qualsevol de nosaltres –tant ensenyants com simples interlocutors– podem esdevenir les ales de les papallones que provoquen uns efectes positius i multiplicadors molt més enllà del fet concret que haguem viscut.

D'altra banda, no es pot combatre la maldat contra les llengües. No ens podem protegir de l'odi a la diversitat. El més útil i intel·ligent és posicionar-nos activament a favor del respecte mutu. Podem col·laborar a construir un futur més just des del punt de vista lingüístic amb gestos petits i quotidians: compartint el català amb els que encara no el saben, reforçant els seus progressos i, sobretot, evitant fer-los sentir que estan fracassant en els seus esforços, si els canviem de llengua. Aprendre és un camí llarg i cal trobar bons acompanyants perquè el trajecte es faci més senzill.

Per cert, durant la festa vaig tornar a Can Manel a comprar una ampolla d'aigua. Mentre em cobrava, la caixaera em va preguntar: "On feu la festa?" I li vaig explicar que l'estàvem celebrant a l'annex de l'Ajuntament i al pati de darrere. I ella em va informar que aquest espai havia estat un antic forn de pa del poble. No ens coneixíem ni havíem parlat mai abans. Ni li havia dit res de la festa quan hi havia anat a buscar l'embotit. M'encanta viure en un lloc en què passen aquestes coses! Em sento com a casa. ☺

www.bcnchiro.com

Dr. Chiappinelli i el seu equip
Doctors en Chiropràctica
i Medicina Manual

CUIDI LA SEVA ESQUENA AVUI...

I LI HO AGRAIRÀ DEMÀ...

SALES INDIVIDUALS • ÚLTIMA TECNOLOGIA • DISSABTES OBERT

Estrès | Insomni | Fibromiàlgia | Hèrnia Discal | Dolor Lumbar | Tortícolis | Ciàtica | Migranya | Dolor de Cervicals | Escoliosi | Artrosi

SITGES Tel. 93 811 01 01 Rafael Llopart, 74 (al costat de platja Sant Sebastià) BARCELONA Tel. 93 487 50 35 Pau Claris, 139 3r 2ª Passaig de Gràcia